UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals Collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

1651
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ч. 1 (4) 1947

СОРИСЯ!

ПОЛІТИЧНИЙ ОРГАН ПАРТІЇ БЕЗПАРТІЙНИХ ПРИХИЛЬНИКІВ ГУМОРУ І САТИРИ.

ВИХОДИТЬ ЗАЛЕЖНО ВІД НАСТРОЇВ РЕДАКЦІЇ.

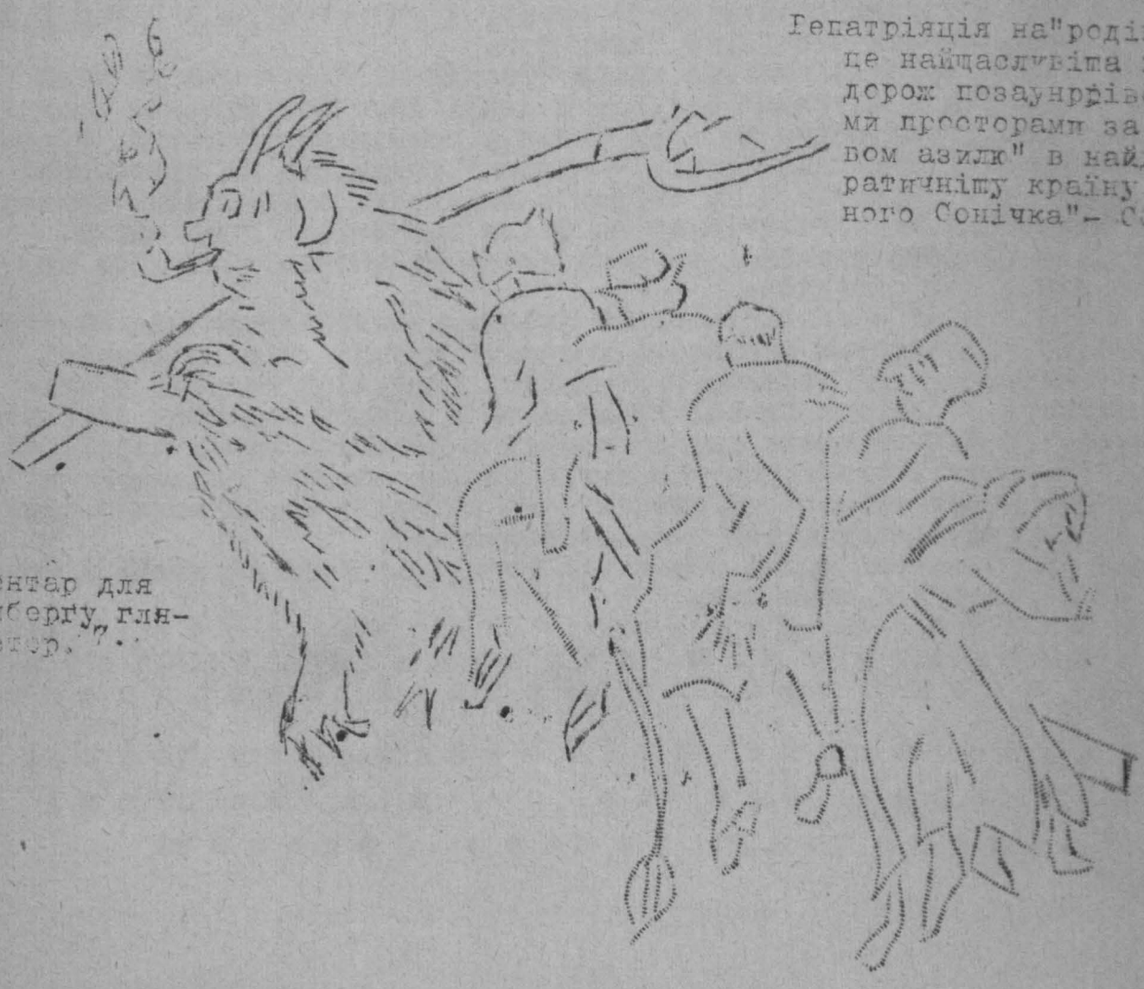

Репатріяція на"родіну"- це найщасливіша подорож позаунрівськими просторами за "правом азилю" в найдемократичніщу країну "Ясного Сонічка"- СССР.

Коментар для Пертберґу, глянь стор. 7.

Зміст передовиці

" Грізний і могутній в своєму звучінні іменник цей, в якого змісті лежить поняття "фарисей". " Гордо і високо носили його сини Юдеї, на ім'я яким було "фарисеї". І сьогодні теж незчислимі лави членів у реєстрах мають ці партії, що об'єднують 20. століття модерних фарисеїв у собі."

Це незрушимі істини, які пророчисто висказують вищенаведені слова, взяті з плятформи всесвітнього фарисейства.

Ідеологія, ця моральна база фарисейства як такого - це пребогатий комплекс своєрідних ідей, питомих людям, які може, і годяться з хребетинами, але животіють і порохніють на цьому світі без них і без прямих ліній в їхньому повсякденному чині.

Ідеї цієї правдиво інтернаціональної, інтерсоціяльної, інтерпрофесійної, інтерполітичної і,... у безконечність - інтер-системи, приналежні до безтями, найоплатніші в ґешефтярській оцінці, на ділі легкі в примінення, в користях солідно оплатні, а найважніше: в чин переводяться без жодних зусиль і пожертв по лінії найменшого опору.

Ф а р и с е й с т в о - це найкраща система ідей з усіх ідейних систем, вона територіяльно і найпросторніша, на цілому Божому світі має свої політбюра, а розгалужена по найдальших закутинах грішної землиці, бо навіть і на теології свою філію має. Не дивно отже, що й на Гіршберґу, без труднощів перепон, з'явилось уже від перших днів його зачаття: начало з великим іменням: "Соєдіненіє гіршберґського фарисейства" /Соєгіфа/, яке змогло попри своє існування і свій - Політичний орган безпартійних прихильників гумору і сатири - /Ф А Р И С Е Й/ хтось передати, Шановні Читачі, до Ваших рук.

Жалко лиш, що головна кватира цього "Соєдіненія" станціонує поза Гіршберґом, мабуть у Міттенвальді, але ж деякі його сектори, між ними і Шанґандивний, ульокувався на горі Оленя, в колишньому пожилищі Біреруса, Гітлеруса. І Редакція органу "Фарисея" опинилась на превеликій біль і жаль усіх фарисеїв і їх собратів садукеїв /з технічних причин/ і руках безпартійних елементів, що на благо так вельми добродійної Соєгіфи і на радість чинніших чи менш активних членів, заявились не дощадити своїх сил і трудів.

" Ф А Р И С Е Й" - це об'єктивний інформативний листок діяльности всесвітнього фарисейства взагалі, а поважний орган для гіршберзької місцевії зокрема, де, як заявляють поважніші фарисеї і садукеї, є найбільш підхожий ґрунт для їхньої діяльности і їхньої величної карієри.

Тому -то на будуче, однак уже з першими спробами в цьому числі, всі заслуги неотрудимих аванґардників цього так преважного аліянсу-соєгіфи афішуватимуться кожночасно/хоч би і не на кожне замовлення/ видним отиком на перших місцях щирих сторінок "Фарисея".

Де хай будуть перші теплі слова від Усіх і до Всіх фарисеїв і Садукеїв на Гіршберґу і поза ним.

Ставайте в активні члени Соєгіфа!

Допоможіть його органові "ФАРИСЕЮВІ" стати на шлях бажаних мрій і сподіваних цілей!

Мостіть шляхи фарисейському ділу!

Слава буде Вам за це, а діла Ваші

оцінить сам товар Люцифер!

Хто може стати членом партії фарисеїв?

Навіть типики гарних тіл-лиш негарних душ і діл.

З ГАЛИЦЬКИХ СПОМИНІВ. Заїхали дві кумці до Львова та й заматорували аж на Коперника 86. Глянули на другий поверх, а звідтіля з-за віконних ґрат виглядають молоденькі і блідденькі личка і всі в білих колоротках. По них здогадались, що це напевне тут муштрують на громоців. Але чому аж за ґратами, і співчутливо переслали туди свої материнські телеграми: Ой, сину, сину, як би ти був добрий, тебе не тримали б за рішіткою.

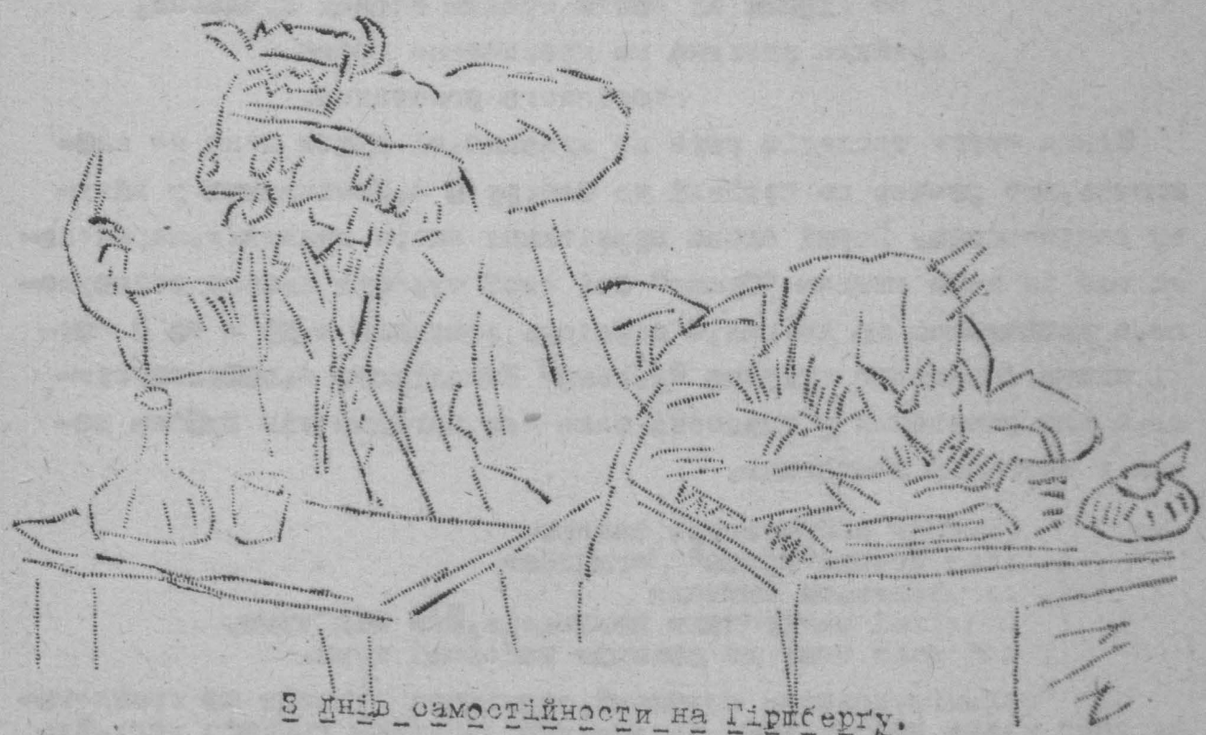

З днів самостійности на Гіршберґу.

Одні референти ломили собі голову,
як папіроси найвигідніше поділити, а
другі магазинери, як УНРРА не оскорбити,
і "своєчасно" "рештки" магазину включно
з банями і ковбасами до Мурнав відтрано-
портувати.

Ksaverij Severyn objavyv na schodynach czrevouhodnykiv, szczo viährebav svoji poetyc'ki talanty, i bude tvoryty bez rymu, a Petro Kordu zrozumiv, szczo vin zryvaje z katolycyzmom.

У ДНІ БУРХЛИВІ

Во день онь рясний дощ став накрапати, чорна хмара сумсь Гіршберґ вкрила... В такий день історичний цьотка УНРА теологів у Міттенвальд на "спочинок" до Ґертіму перевезила.

Всіх ді-пістів на Гіршберґу в валку авт "з насімі поферамі" посадили, і Кемплідера о.проф. в лімузину теж, і не счулись Алилуйки як почули сьому ввечер з міттенвальдських вож.

Отці-Ректори дуже зажурились
аж батьківські сльози в очах заіскрились,
і по гірких ві своїм стадом слевах прощання,
прийшла хвилина на неозначене время
болісного розстання.

Однак серце теологів горе не здавило, ні духом вони не зломились, вже увечер по приїзді до табору в о.Команданта у візиту попросились. Перші слова привітання скоро виявляли, паралельно вже із ними стилем "ґрана" всі свої турботи пильно реферували, а прощаючись на добраніч вірність заявляли - ну - та й перші слова скромного бажання "устьми" Кемплідера о.проф. говорили, а для упевнення у вірності таки без вагання пів кубіка дощок з магазину попросили.

Прийшли майстри-три баварі-
ранці "крило" оглядати
прміряли, аж йойкали
і вкінці загородили ксьондзів, мов від чуми,
щоб мали тему до розмови таборові куми.

Сів Омельцьо, ксьондз поважний, зажурився дуже: чи не прийдеться йому знову на пів року залишитись подальше гарного полу. Думав - розважав, щось під носом непотав, а щоб лиху запобігти, казав бучти піднімати, коли не було б можна на світ Божий виглядати, чи на прохід вечером риманджати з Буйком "шпаковатим" потайком.

А тимчасом табір гемонів, що чорт теологів до них привів, почали жінки хатні турботи забувати і з паннами нишком-тишком пісеньки-обмови про алилуйків цебетати.

Слава Ім!

---oOo---

О Г О Л О Ш Е Н Н Я.

Хто знайшов загублену, перед Великоднім святочним приділом у Міттенвальді рецепту на ревматизм, зволить ласкаво повернути її за домовленою винагородою Фенікам на адресу референта "Дрібних хаників"- Малахія Ікраба.

Вдячний референт виглядає її з дня на день перед можливим виїздом на "урльоп" до Баворгойму.

+++

Товариство безженних священиків ім.О.Візитатора.

О.Николай Адміністратор перевів довші наради з питомцями, обговорюючи обширно проблему вибору стану, і по остідним опрацюванні перейшла пропозиція заложити вищезгадане Товариство.

ТЕОЛОГ ПУСЬКО до ПЛАСТУНКИ СЯСЬКИ: "Жіноча вдача така ніжна, а життя таке жорстоке..."

Хто зі скринінгу на Пазінгу

По закінченні іспитів супружого права, при яких найчастіше спотикались кандидати "В'ксьондзи" при вичисленні супружих перепон для питомця, заряджена була несподівана в.О.Візитатора "кум юре" Адміністратора ін.Пазінг авдієнція для тіршберзьких алкмнів.

О.Візитатор: "В якому, Ви Пане, стані рішени стати колись священиком?

Кандидат: - "У священичому!"

О.Візитатор: - "Ні, ні, маленьке непорозуміння, не про це мені йде, самозрозуміло, що питомець на укінченні теологічних студій лише про священичий стан повинен думати, але я заінтересований іншою не менш преважною, як вибір священичого стану проблемою, яка може буде з рішальною в майбутній Вашій постанові: стати священиком чи ні, зокрема тепер на еміграції, а спеціально, коли б уже нарешті відчинились врата еміграції за океан. Мені про це, в якому стані: безженному, чи жонатому бажаєте Ви прийняти свячення?"

Не чуючи вже крісла під собою, вражений, мов старий дуб, першим весняним громом, і забувши котрими дверми ввійшов, почав безнадійно шукати порятунку для себе у цій скрутній і так безрадній ситуації, яка видалась у його задумі більш важкою до відповіді, як запити при скрінінгу, а це більш трудною, коли небажане цікаве око заглянуло на не підписаний бланкет у двох: латинській і українській мовах. Бланкет в його уяві наче приспішеним темпом мандрував по столі від незрушної руки О.Візитатора до нього. А за ним вже причулись йому і грізні слова вижиданости: підписуєте чи ні? І щоб глибше не попадати в цю безвихідну атмосферу, а не втрачаючи при цьому все таки самоопанування, упевнившись остаточно в свій, заострений на викладах філософії, критично-онекулятивний змисл, по глибокій, мов індийський океан задумі і по майже жоднім розважнні, почав пробувати вильонтуватись з гордійського вузла целібацького покрою.

...Ця проблема дуже поважна, над якою я вже і раніше призадумувався і наново сьогодні передумую її, думав я над нею один рік у Станиславові, пів у Перемишлі, аж два у Львові/ту найсмарніше і тим найповажніше/

Деякі з питомців, користаючи з "курортного" побуту в Міттенвальді, пробували свої зуби відновляти у таборовій лікарні.

Малахій Шкраб вибирається до Міттенвальду на комедію Ж.н."Г а н д з я".

/ Продовження /

6 місяців на Гірнберґу, три місяці з [illegible]ком у Міттенвальді, іще не рішен[illegible], бо ще жде Америка, якщо передше [illegible] не опинимось на "родіна". Борню [illegible]невну переживаю не аби яку. Задуха [illegible]падає на серце, коли рішаюсь без[illegible]ному, а за два місяці зміняю пози[illegible]: на таки вженного. І холодно, і [illegible]ожно, і гарячо стає в таких хви[illegible]ах, преважна альтернатива. А тут [illegible] Батько Ректор/вже навіть трохи [illegible] надокучило/ і грим і бам: терці[illegible] він датує.

Чукав я і шукував поради в до[illegible]відчених і недосвідчених у цьому [illegible]ливому питанні. Панни кажуть; [illegible] вас отцуню целєбсє, тоді я до [illegible] йду, а знова О.Ректор упевняв [illegible] підглянув іскорку покликан[illegible] мене в безженному стані/Цікав[illegible], коли вона без мого відома [illegible] несторожно блиснула/, але це [illegible] покищо лише одна іскорка, а [illegible]жина множин іскор, і тоді я в [illegible]ськом: Не йду. І осторожно, мов [illegible]нем, і непевно, мов зазарядженнях [illegible], де децезії, похвилини одна [illegible] уступає, акулює і перекидає. Не[illegible] раз дістав несподівано навіть фіб[illegible], мов цей ді-ліст, що вичитавши [illegible] у Зеддойче Цайтунґ про поновну [illegible] [illegible] вже і пакує консерви на той світ. А останньо насторожив себе таки так осторожно до тієї напасливої квестії, і навіть не довіряю вже людям, хоч би і доброї волі і щирої поради, бо вони все таки люди з кости і крови діти матері немочі, можуть помилятися.

Але... звертаюсь до Всо.Вана Ексцеленція, порадьте, як добрий батько/моя мама все таки була за тим щоб я женився/, що маю робити, а я вже без вагань послухаю таки Ваших слів жичливих!

О.Візитатор уважно прослухавши так доволі щирої і відважної "літанії будучого свого підданого в незручній канонічній залежности, коротко, а вичерпуючо, почав свої рецептні поради дарувати свому пацієнтові. Раджу Вам [illegible] в безженному стані, в Америці і так не зможете стати священиком жонатим, часи важкі, людство потребує тепер уже не передвоєнних парохіц і завідателів, а правдивих місіонарів.

"Вже згода.../чомусь заіскрилось ясним блеском вдумчиві очі кандидата, якби не мужчина сидів на його місці, можна б було підозрівати, що сріблисті сльози намагались розрішувати цю поважну проблему/...але, що скаже моя панна я вже і [illegible] їй дам і [illegible]

Фсд
Шугай Федеслав заманджав ненарском до професорської їдальні і біля онуфрикової шафи, не причуваючи клопоту, співає тропар:" Ядяй нишком тісточка і піяй вино тишком і не насытишся, бо вже в горлі гірко стало, в язик здоровенько запекло...

/Закінчення/

шкунки /з папіросами включно/, і то добрі, від неї з'їв підчас цих пам'ятних місяців мадярських урядів на Гіршберґу...

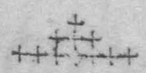

НА ПРЕВЕЛИКИЙ ЖАЛЬ всієї гіршберзької братії несподівано є ревосвятоць Фридрик Ткач. Позбувся своєї бороди, хоч бецуґшайн на неї в свій час експресом доїхав до його рук з Пазінґу. По перших мондоменційних телеґрамах одержав також від вірпомазника Павла Чмира-Руща на милий спомин болючої втрати травурну оду "Попереду Еміль ф ректар манджає". Подія ця в семінарійному пожилищі записана у вічній хроніці "Чорна Книга"/перла о. Ректора/ під днем Блудного Сина Шпротка такого змісту: "Нашествіе египетської саранчі/ мух тоді ще не було/, а може і совєтської вошні на невинну "Руденьку" отца Смиренного Ткача од гунда ґрав Пінґо. "Попереду Еміль"... капеля Турка на всіх реґреаціях співала і своїм пінієм потребну бороду в царство комара супроводжала.

Коментар для Гіршберґу.

Перший транспорт на "родіну" з гіршберзької й міттенвальдської дієцезій обняв таких "щасливців":
1. радника Ансбахського шефа прикту старикiв, які літа своєї молодости складають на вівтарі Мамони-Світа, а старечі жертвують для спасіння душі, хоча б через вступлення до семінарії.
2. Дуктора Юзя/Ґошульку/, колективіста легких панків, що свої званеві /дукторські/ покликання проміняють за лекші, поплатніші титули/директор фарми цибулі в Авґсбурзі, і шефа "заготовлів".
3. Патріярха Кладеска за зігноровання прав і домагань жінок своєї целєбацької незрушної диктатурок.
4. Малого Шпротка/вождя усіх кавалерів-юнаків/за недіспані місячні вечорі і за втрачені студійні дні.
5. Канну Ірку Коро... за так скорий і несподіваний "фельобунк".

Навіть апеляція за помилування до українського гетьмана товариша Мануїльського і президента тов. Лейзора Кагановича не помогли.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я.

Хорова капеля ім. Атаназія Турка /не того з Туреччини/ виступить день окропленія лабатої ґешіхти в канбніки другого року в такому імпозантному складі і з таким добірним репертуаром:

1. Франьо Теодул /сопран/: "Ой, не ходи Грицю".
2. Еміль /баритон/: "Взяв би я бандуру" і "Ой під вишнею, під черешнею".
3. Снисим Корду /альт/: "І шумить і гуде".
4. Николицьо Фаталіст /бас/: "Ой, що ж то за шум учинився".
5. Приймак Старший /тенор/: "Гуляв чумак по Гіршберґу".
6. Ісон Саверій: "І серце тужно в грудях б'ється"...
7. Директор Турко /бараній бас/: "Запуміла та свічколизна ліщинонька".
8. Ф.Дек. Галушка Яремій: "Блажен муж".

Фортепіяновий супровід: Т к а ч.

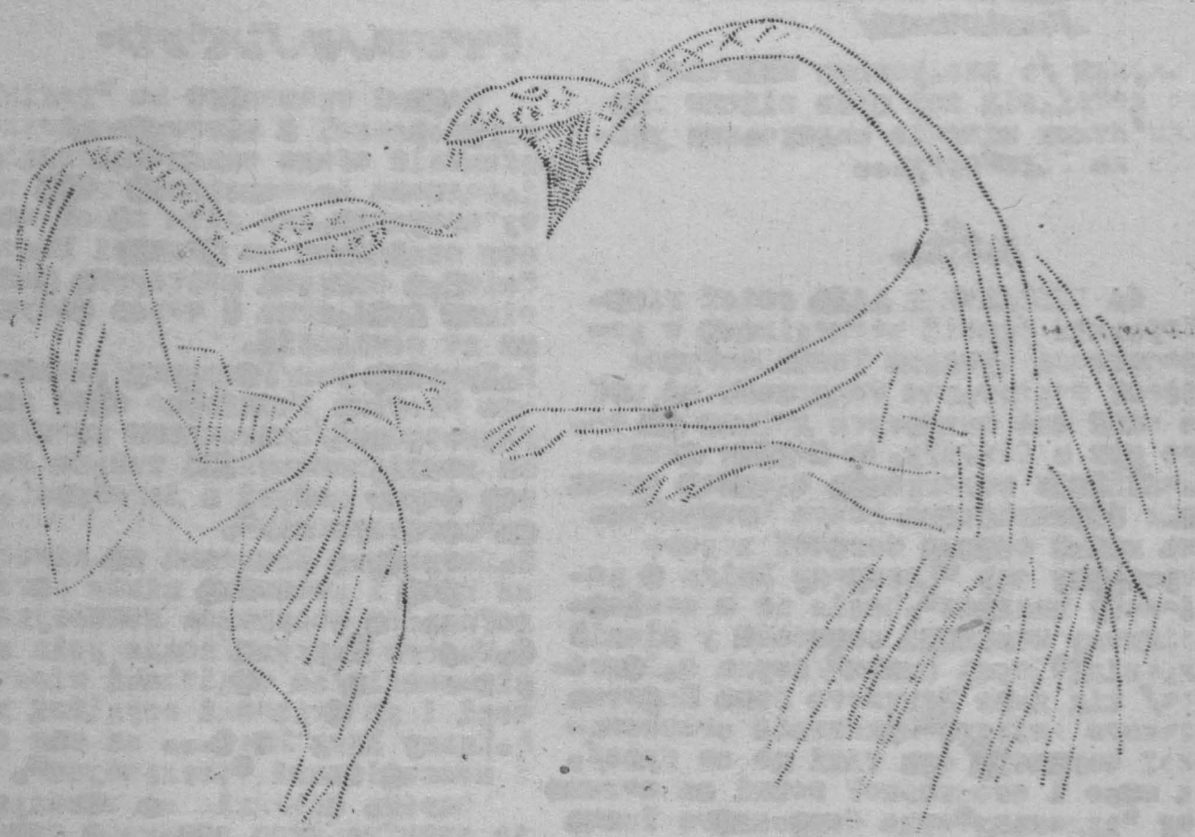

Питомці мали нагоду побачити і почути підчас їхньої "свободи" поза Гіршберґом не одну "промову" про любов і єдність українських партій на благо України.

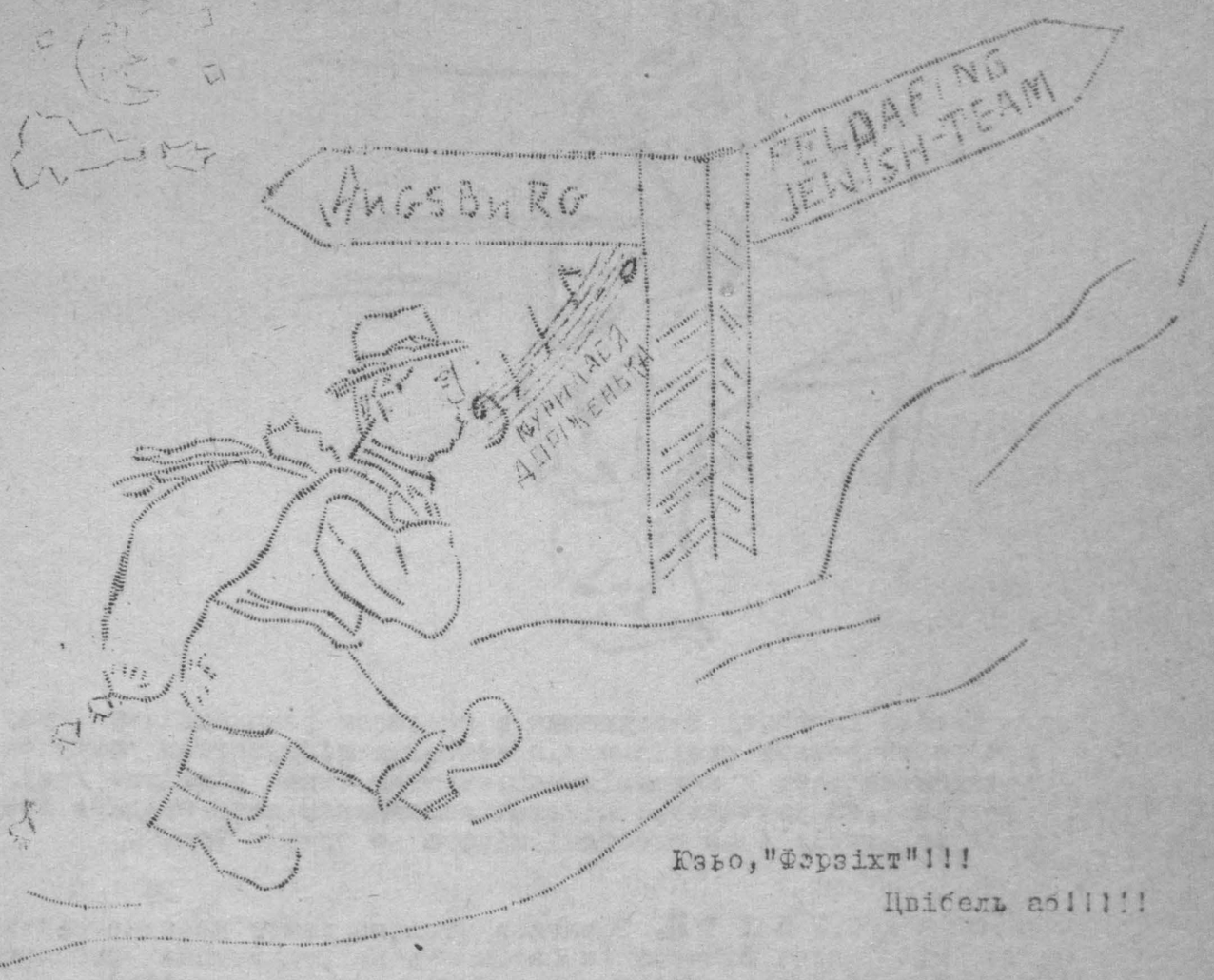

Юзьо,"Фэрзіхт"!!!

Цвібель аб!!!!!

Енріх,бауер з Марнбаху,вертаючись сховами з весілля,несподівано при дорозі,в рові знайшов велику голову /зразу думав,що скарб/ чоловічої породи з фрезурок Юрчика Кучерявого,а єзуїтським носиком,зі заспаними очима бабці-дрипці,забудькуватими вухами; виглядом уподобала на букву Ю. Чи це не власність протопсальта, бувшого сотрудника в Міттенвальді і будучого діякона Ве Юранця, що часто кудись бродить поза семінарією і зачасто забувається в щоденних заняттях. Хто знає,чи й цим разом не забудеться і чи відбере своєчасно свій інвентар,бо бауер задумує відіслати знайдений скарб на місяць,діти бояться заходити до сніжарки,а що найневигідніше: "ем-пі" може загостити.

По реколекціях Ф.Ректор ствердив факт,що найуспішніше цьогорічні духовні вправи,з усіми вимогами аскези,перевели бамбергівські " науковці ", бо ввесь ціломісячний сухий приділ викінчили за один тиждень і з порожніми "покликаннями" і голодними нашлепниками повернули на фрайлікт у Бамберг-

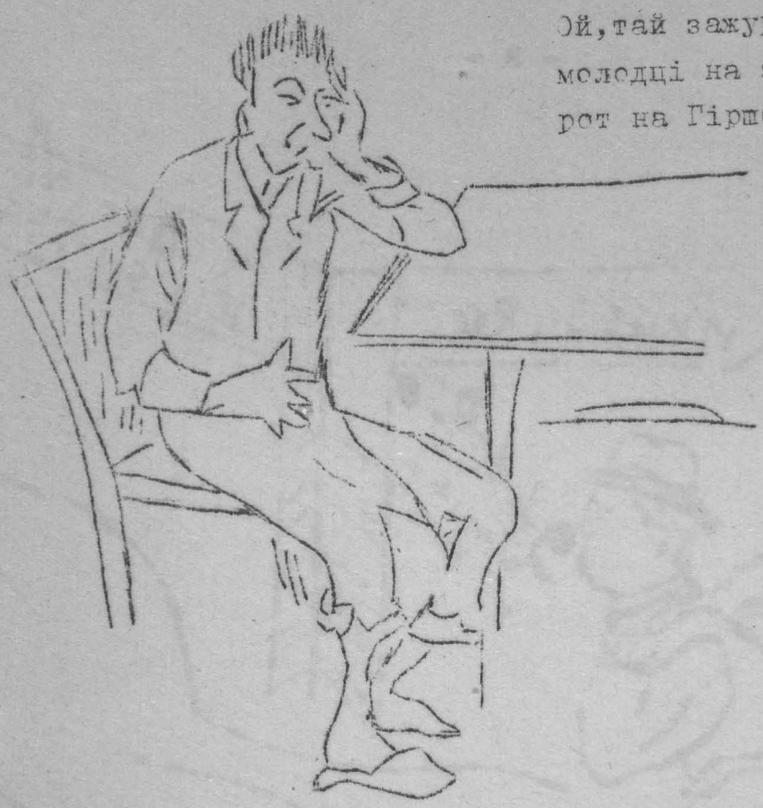

Ой, тай зажурились наші молодці на згадку про поворот на Гіршберґ /бідний Сясьо/.

Дзекан Ґловацкі вислухавши з розвагою реколекційну науку про тонкочревних приклонників земських дібр, вертає розчулений вечером до хати з порожнім наплечником. Синок підбігає йому назустріч і, як звичайно, з цікавим запитанням перегороджує йому вхід до кухні: А що сьогодні нічого не приніс Єси?

В А К Т У А Л І Ї. Почалась нагінка наших американських гієрархів через Віа-Рим на Пасінґ за непродуктивне продовжування "ідеї" Станиславова серед ферштектів на Гіршберґу...

Я к ц е п о я с н и л и. Свого часу гіршберзьку дієцезію звізитували гості з українського Лондонського Допомогового Комітету. Перед виїздом гостей витворилась в застанові о.канцлера Єома парадоксальна метушня: Чи перевести серед богословського збору негайну збірку, чи ждати на евентуальний розподіл "збірки" привезеної гостями-комітетистами. Але послідувало щось третє: не зібрали і не дали і не розподілили, бо не дістали.

Солідна фірма Ермолая Руца на Гіршберґу пошукує п'ять пачок масла, байдуже з якої молочарні, найрадше марки "Коцурихи" в Міттенвальді.

Доку[illegible] на архиплойника чуть-чуть не підм[illegible] до скандалу на теології. Вже навіть задумував не-[illegible]инну Лідиану в захри-стий фізично знева-жити, щоб цей абдику-вав зі свого посту.

На нутку "Бо війна війною" на тлі міттенвальдського безжур'я.
/ Уривок /.

Попереду Бейко -вісьта вйо! Гайта вйо!
В театр манджає,
Чи застане місце на переді/2/
З нової Медсестри питає.

А позаду Шпротик в.в.
Ірку підмовляє,-г.в.
Щоб пішла з ним,хоч раз,на виставу/2/
Два "стоячі" має.

"""
"""
"

"По преселенні міттенвальдськім" перші дні на Гірлберґу питомці застали доволі ще холодні так,що архимандрит Пахомій Тільотео догоджуючи своїм старечим костям і змерзаній від пензля плоті,залишившись вірним своїй старозавітній аскезі,на нічний спочинок під перину підкрадається/щоб о.Ректор не бачив/у своїй монашій керей з епітрахілем на плечах і заброненими сапогами на ногах.Шепоче при тому набожно: "Блюди убо душе моя,сном не отяготися да не смерти предана будеше..."

Микольцьо-фаталіст проголосив на Гірнберґу програму своєї діяльности.

Перша з його тез:
"Негайна реформа теолога"

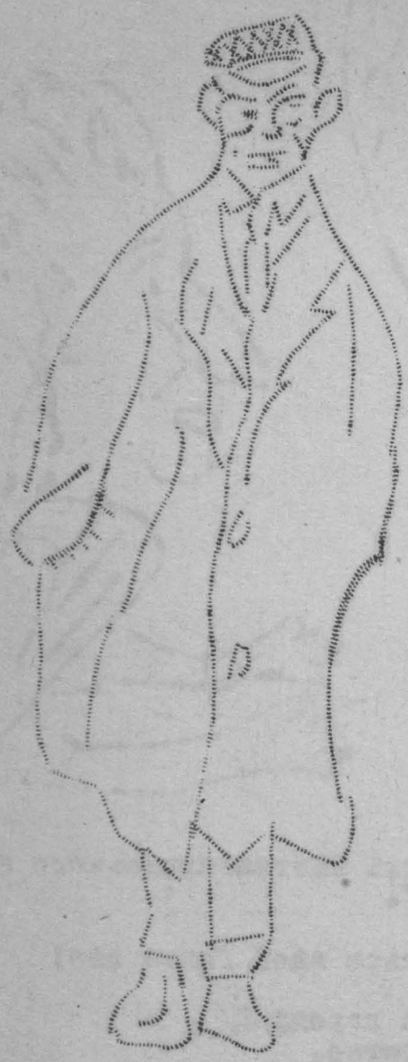

Три особи підчас перебування в Міттенвальді вселились у природі Моран Бен Риженай: особа диригента, пластуна і теолога. Перед виступом кожної особи зуживано по пів години часу і по два дзеркала до помочі.

Підчас збірки дров /по прогнанні мадяронів від семінарійного корита/ гайденавські штани Мирослава скалічила недобра гиляка, зранила їх на самому колині. Збулось писаніє пророка Петра Корду: "Є з чим і через що старатись про відпуску в отця Ректора!

Чи найгрізніші побоювання не давали спокою оо.Ректорам у звязку з переїздом гіршберзької парохії до Міттенвальду?

Щоб алилуйки не подавали "слева" паннам.Лиш дев'ятьох з 5-го року 6-ої цимри,під проводом Буйка,впали жертвами таких побоювань.

Цікаву розмову довелось почути нашому магістрові Кузьмові/дописувач як "фарисея"/ на пластунській забаві в Міттенвальді. Один з теологів-педагогів у танечному розгарі запитує свою партнерку: Чи панна не схотіла б зі мною при найближчій нагоді піти до кіна?. Дуже радо- почув заяву - лиш не маю з ким дітей в хаті залишити,бо чоловік іде до праці.

Доктор Валесик уже закінчив /в приспішеному темпі/ виклади першого семестру доволі поважного предмету "Густо-часто" і почав в другому семестрі нову серію викладів - "Часто-густо".

Хто в Міттенвальді підчас побуту теологів найбільше клопотів мав?

0 д1/ н - харчова референтка з Головенком

2/ - Суспільна Опіка з "Голим і босим" Шкрабом.

... - А найдовше пам'ятатимуть всі панни-пластунки Ромуза, як могромника їхніх залицянь до теологів,ні,перепрошую,противно: залицянь теологів до паннів.

Тоді,коли влада до папіросів була в своїх руках,кухня перейшла під заряд"досвідченого"дир.Павлюса.

ПАРА ЗА ПАРОЮ

Тільки один Смельцьо зумів закінчити успішно повний курс студентів у Міттенвальді не зважаючи на свої ще молоденькі літа- /18 років/ні, вибачте, помилка, прошу ласкаво справити переставляючи ці дві цифри/, і парадним кроком вступав на забаву учительської семінарії/тут хіба теологові можна/, але до хати довелось у розпуці за"прогуляним"плащем свою партнерку відпроваджувати, без радісних слів і глибоко-зворушливих компліментів на її адресу.

Поука бабці внукові Шпроткові. "Їдь, синку, на реколекції, бо якщо не поїдеш, не будеш єґзомосцем. Іриця ще матури не здала".

Скромні побажання.

Дуньці: нові чоботи на літо і одну третину хліба як у Міттенвальді.
Радіско: переказати Пусі, що став архідуктором на абдиковане місце інваліда Юзя.
Тілюся: Чотири фунти чорної вічно-тривалої фарби-борода починає сіріти.
Данило Блаженний: попарадувати в "дні задушні" в рясі, тому потукує три добрі баворські коци, можуть бути ватовані, щоб лише не затонкі.

НАСТОЯЩІ ВЛАСТІ ДАРУВАЛИ КЛЮЧІ МАГАЗИННОГО ПАРОТЯ, КА ДАМЪ, ТИМРАЗОМ ЗЕЗ ПАЖІРОСІВ БІЧНОМУ ДІЯКОНСЬІ КОЛАЧЕВІ.

Наші настоящі власті пішли слідом со.єзуїтів і дозволили декільком штудіям спеціялізуватись у певних напрямах. До перших щасливців у ділянці філософії попали ці 5 ґамберґівських "науковців" під керівництвом [illegible]ька. Від соєгіфт на руки директора [illegible] одти з п'ятьку посекано многострадального листа з побажаннями становських успіхів і з запропонували у члени гірнберського соєдиненія.

К А Ж У Т Ь, що Харлампій Ганка задумує, а може і комбінує, де й цього року зробити два семестри в Ляндгуті з індексом з Гірнберґу.

С.проф.Ве намагався впровадити для питомців у Міттенвальді примусове ветаьвання в означеній годині.
Все таки, доб воно вдалось о.проф. Ве перепровадив декілька тренінґових лекцій зі синком...

Г р и ц ь П р о х найгадне воліє з усіх яблочних сортів молоденькі кваснички, не райські, а чорненькі міттенвальдські.

І капці погубив і
Ґрати не "сперезав",
Хоч припильнував,
Бо Ректорат у Великий П'яток не заспав.

Кладик Лисенький теж хлопець жваренький, до кумпанії Емілеві пристав, вправде без штанят, однак свій обовязок докторський совісно відкалатав.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Прохаємо на закінчення Шановних Критиків і Симпатиків бути вирозумілими супроти наших неможей різного покрою і виявити мінімум Своєї доброї волі на благо нашого наступного овочу "ФРАСИЕЙ".

Писано й скалічено технічну сторінку в Ді-пі таборі.

РЕДАГУЄ І ВИДАЄ - ГЕРКУЛЕСА.

" ФРАСИЕЙ" виходить на правах рукопису. -

Тираж 5.000000000000000000 примірників!!!/?/

152

УКРАЇНСЬКА
№ 1651
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ч. 1(4) 1947

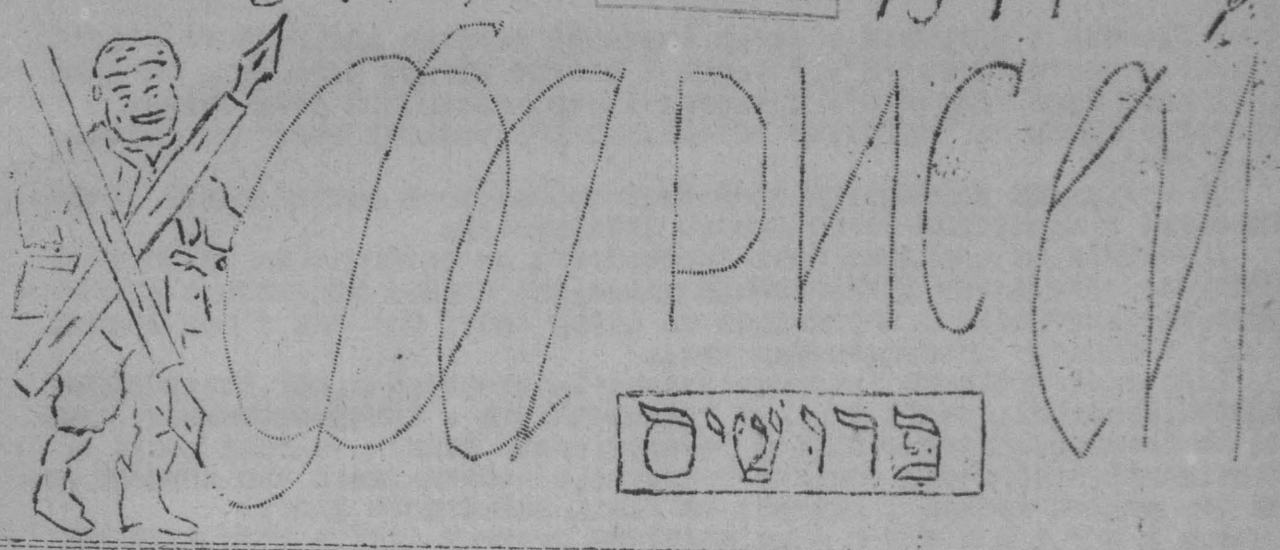

ПОЛІТИЧНИЙ ОРГАН ПАРТІЇ БЕЗПАРТІЙНИХ ПРИЯЛЬНИКІВ ГУМОРУ І САТИРИ.

ВИХОДИТЬ ЗАЛЕЖНО ВІД НАСТРОЇВ РЕДАКЦІЇ.

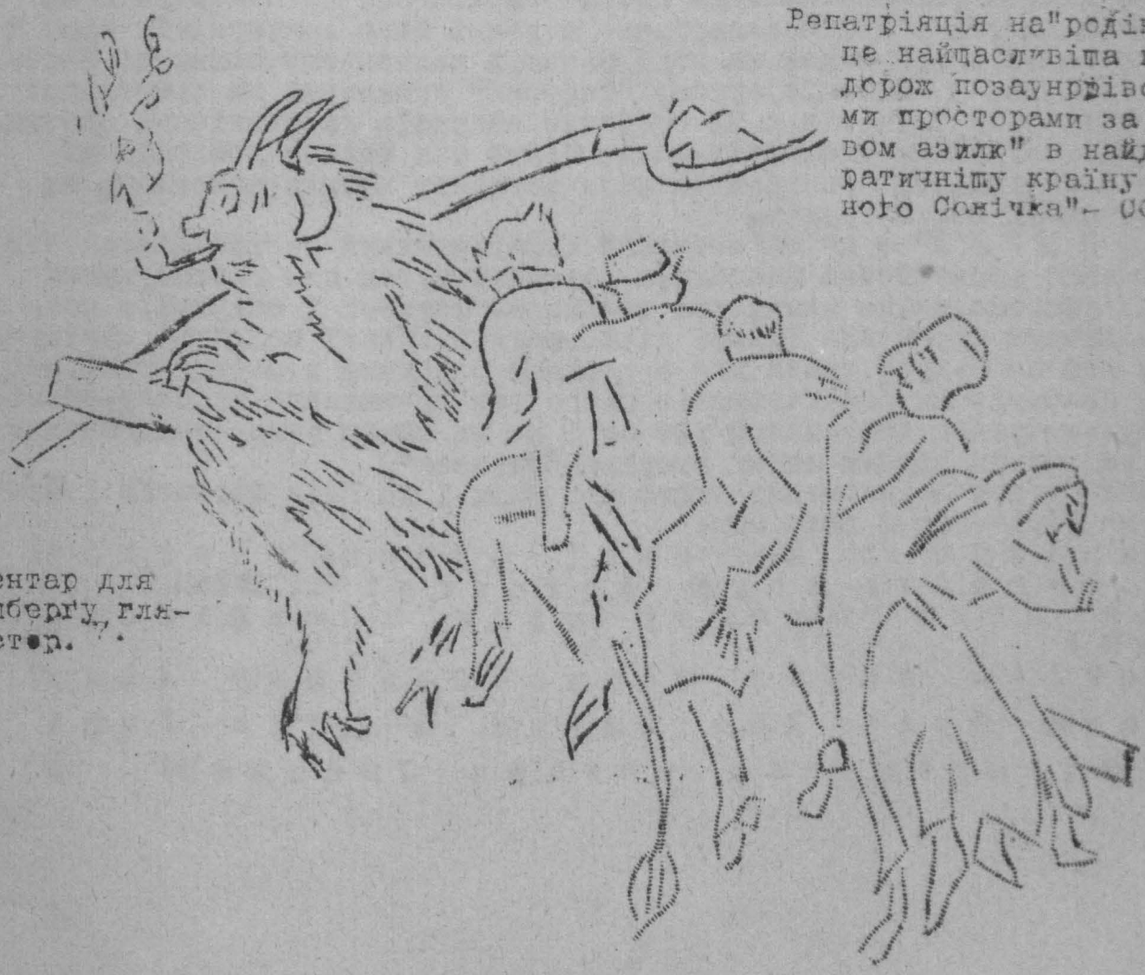

Репатріяція на"родіну"- це найщасливіша подорож позаунрівськими просторами за "правом азилю" в найдемократичніту країну "Ясного Сонічка"- СССР.

Коментар для Гіршберґу, гляди стор.

Замість передмови

" Грізний і могутній в свому звучінні іменник дей, в якого змісті криє поняття "фарисей". " Гордо і високо носили його сини Юдеї, на ім'я яким було "фарисеї". І сьогодні теж незчислимі лавк членів у ґазстрах мають ці партії, що об'єднують 20. століття модерних фарисеїв у собі."

Це незрушимі істини, які пророчисто висказують вищенаведені словеса, взяті з плятформи всесвітнього фарисейства.

Ідеологія, ця моральна база фарисейства як такого - це пребогатий комплекс своєрідних ідей, питомих людям, які може, і родяться з хребетними, але животіють і порохніють на цьому світі без них і без прямих ліній в їхньому повсякденному чині.

Ідеї цієї правдиво інтернаціональної, інтерсоціяльної, інтерпрофесійної, інтерполітичної і,... у безконечність - інтер-системи, принадні до безтями, найоплатніші в ґешефтарській оцінці, на ділі легкі в приміненні, в користях солідно оплатні, а найважніше: в чин переводять-ся без жодних зусиль і пожертв по лінії найменшого опору.

Ф а р и с е й с т в о - це найкраща система ідеї з усіх ідейних систем, вона територіяльно і найпросторніша, на цілому Божому світі має свої політбюра, а розгалужена по найдальших закутинах грішної землиці, бо навіть і на теології свої філії має. Не дивно отже, що й на Ґіршберґу, без труднощів перепон, з'явилось уже від перших днів його зачаття: начало з великим іменням: "Соєдіненіє ґіршберґського фарисейства" /Соєгіфа/, яке змогло попри своє існування і свій - Політичний орган безпартійних прихильників гумору і сатири - /Ф А Р И С Е Й/ готове передати, Шановні Читачі, до Ваших рук.

Жалко лиш, що головна кватира цього "Соєдіненія" станціонує поза Ґіршберґом, мабуть у Міттенвальді, але ж деякі його сектори, між ними і пропаґандивний, ульокувався на горі Оленя, в колишньому пожилищі Біреруса, Гітлеруса. І Редакція органу "Фарисея" опинилась на превеликий біль і жаль усіх фарисеїв і їх собратів садукеїв /з технічних причин/ у руках безпартійних елементів, що на благо так вельми добродійної Соєгіфи і на радість чинніших чи менш активних членів, заявились не щадити своїх сил і трудів.

" Ф А Р И С Е Й " - це об'єктивний інформативний листок діяльности всесвітнього фарисейства взагалі, а поважний орган для ґіршберзької ґрупи зокрема, де, як заявляють поважніші фарисеї і садукеї, є найбільш підхожий ґрунт для їхньої діяльности і їхньої величної карієри.

Тому -то на будуче, однак уже з першими спробами в цьому числі, всі заслуги неутрудимих аванґардників цього так преважного аліянсу-соєгіфи афішуватимуться кожночасно/хоч би і не на кожне замовлення/ видним отиком на перших місцях щирих сторінок "Фарисея".

Це хай будуть перші теплі слова від Усіх і до Всіх Фарисеїв і Садукеїв на Ґіршберґу і поза ним.

Ставайте в активні члени Соєгіфа!

Допоможіть його органові "ФАРИСЕЙ" стати на шлях бажаних мрій і сподіваних цілей!

Постіть шляхи фарисейському ділу!

Слава буде Вам за це, а діла Ваші оцінить сам товариш Люцифер!

Хто може стати членом партії фарисеїв?

Навіть типики гарних тіл-лиш негарних дум і діл.

З ГАЛИЦЬКИХ СПОМИНІВ. Заїхали дві кумці до Львова та й заматорували аж на Коперника 86. Глянули на другий поверх, а звідтіля з-за віконних ґрат виглядають молоденькі і бліденькі личка і всі в білих колоротках. По них здогадались, що це напевне тут муштрують на згомосців. Але чому аж за ґратами, і співчутливо переслали туди свої материнські телеграми: Ой, сину, сину, як би ти був добрий, тебе не тримали б за рішіткою.

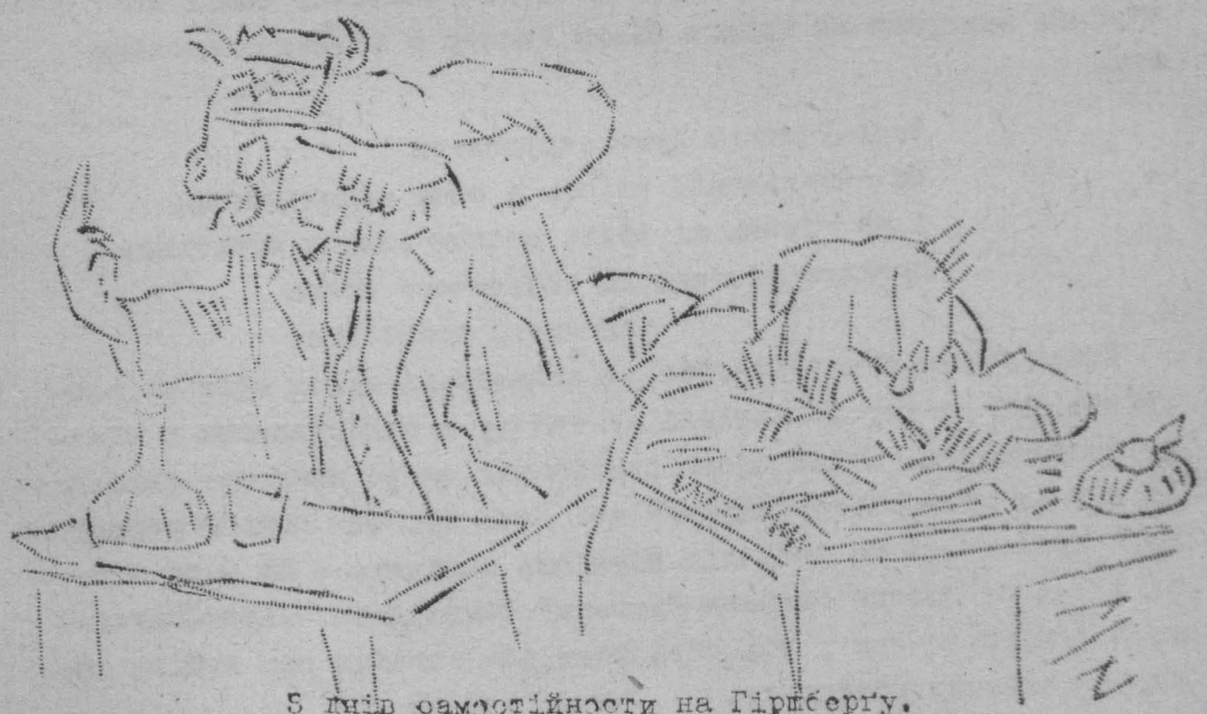

З днів самостійности на Гіршберґу.

Одні референти ломили собі голову,
як папіроси найвигідніше поділити, а -
другі магазинери, як УНРРИ не оскорбити,
і "своєчасно" "рештки" магазину включно
з баняками і ковбасами до Мурнав відтрансПортували.

Ksaverij Severyn objavyv na schodynach czrevouhodnykiv, szczo vidhrebav svoji poetyc'ki talanty, i bude tvoryty bez rymu, a Petro Kordu zrozumiv, szczo vin zryvaje z katolycyzmom.

ДНІ БУРХЛИВІ

Во день онь рясний дощ став накрапати, чорна хмара сумом Гіршберґ вкрила... В такий день історичний цьотка УНРРА теологів у Міттенвальд на "спочинок" до Сґертіму перевозила.

Всіх ді-пістів на Гіршберґу в валку авт "з насімі поґерамі" посадили, і Кемплідера о.проф. в лімузину теж, і не счулись Алилуйки як почули сьому ввечер з міттенвальдських вож.

Отцьо-Ректори дуже зажурились
аж батьківські сльози в очах заіскрились,
і по гірких зі своїм стадом слевах прощання,
прийшла хвилина на неозначене время
болісного розстання.

Однак серце теологів горе не здавило, ні духом вони не зломились, вже увечер по приїзді до табору в о.Команданта у візиту попросились. Перші слова привітання скоро виявляли, паралельно вже із ними стилем "браня" всі свої турботи пильно реферували, а прощаючись на добраніч вірність заявляли - ну - та й перші слова скромного бажання "устьми" Кемплідера о.проф. говорили, а для упевнення у вірності таки без вагання пів кубіка дощок з магазину попросили.

Прийшли майстри-три баварирано вранці "крило" оглядати
примірали, аж йойкали
і вкінці загородили косьондзів, мов від чуми,
щоб мали тему до розмови таборові куми.

Сів Омельцьо, косьонда поважний, зажурився дуже: чи не прийдеться йому знову на пів року залишитись подальше гарного полу. Думав - розважав, щось під носом пепетав, а щоб лиху запобігти, казав бунти піднімати, коли не було б можна на світ Божий виглядати, чи на прохід вечером риманджати з Буйком "шпаковатим" потайком.

А тимчасом табір гомонів, що чорт теологів до них привів, почали жінки хатні турботи забувати і з паннами нишком-тишком пісеньки-обмови про алилуйків цебетати.

Слава Їм!

---oOo---

О Г О Л О Ш Е Н Н Я.

Хто знайшов загублену, перед великоднім святочним приділом у Міттенвальді рецепту на ревматизм, зволить ласкаво повернути її за домовленою винагородою в феніках на адресу референта "Дрібних хазяйників"- Малахія Шкраба.

Вдячний референт виглядає її з дня на день перед можливим виїздом на "урльоп" до Баворгойму.

+++

Товариство безженних священиків ім. О. Візитатора.

О. Миколай Адміністратор перевів свої наради з питомцями, обговорюючи обширно проблему вибору стану, і в солідним опрацюванні перейшла пропозиція заложити вищезгадане товариство.

ТЕОЛОГ ПУСЬКО до ПЛАСТУНКИ СЯСЬКИ: "Жіноча вдача така ніжна, а життя таке жорстоке..."

Хто зі скринінгу на Пазінгу

По закінченні іспитів супружества, при яких найчастіше спотикались кандидати "в ксьондзи" при вислуханні супружих перепон для питомця, заряджена була несподівана в. О. Візитатора "кум юре" Адміністратора ін. Пазінґ авдієнція для гіршберзьких алкмнів.

О. Візитатор: "В якому, Ви Пане, стані рішени стати колись священиком?

Кандидат: - "У священичому!"

О. Візитатор: - "Ні, ні, маленьке непорозуміння, не про це мені йде, непорозуміло, що питомець на закінченні теологічних студій лише про священичий стан повинен думати, а ти я заінтересований іншою не менш преважною, як вибір священичого стану проблемою, яка може буде рішальною в майбутній Вашій постанові: стати священиком чи ні, зокрема тепер на еміґрації, а спеціяльно, коли б уже нарешті відчинились врата еміґрації за океан. Йде мені про те, в якому стані: безженному чи жонатому бажали б Ви прийняти свячення?"

Не чуючи вже крісла під собою, вражений, мов старий дуб, першим весняним громом, і забувши котрими дверми ввійшов, почав безнадійно шукати порятунку для себе у цій скрутній і так безрадній ситуації, яка видалась у його задумі більш важкою до відповіді, як запити при скрінінґу, а це більш трудною, коли небажане цікаве око заглянуло на не підписаний бланкет у двох: латинській і українській мовах. Бланкет в його уяві наче приспішеним темпом мандрував по столі від незрушної руки О. Візитатора до нього. А за цим вже причулись йому і грізні слова вижиданости: підписуєте чи ні? І щоб глибше не попадати в цю безвихідну атмосферу, а не втрачаючи при цьому все таки самопанування, упевнившись остаточно в свій, заострений на викладах філософії, критично-спекулятивний змисл, по глибокій, мов Індійський океан задумі і по майже жоднім розважнні, почав пробувати виплутуватись з гордійського вузла целебацького покрою.

...Ця проблема дуже поважна, над якою я вже і раніше призадумувався і канонсо сьогодні передумую її, думав я над нею один рік у Станиславові, пів у Перемишлі, аж два у Львові/тут найосновніше і таки найповажніше

Деякі з питомців, користаючи з "курортного" побуту в Міттенвальді, пробували свої зуби відновляти у таборовій лікарні.

Малахій Шкраб вибирається до Міттенвальду на комедію Н.н."Г а н д з я".

/ Продовження/

8 місяців на Гірнберґу, три місяці з гачком у Міттенвальді, іще не рішений, бо ще жде Америка, якщо передше мені не опинимось на "родіна". Горню душевну переживаю не аби яку. Задуха припадає на серце, коли рішаюсь безженному, а за два місяці зміняю позиції: на таки вженного. І холодно, і мороно, і гарячо стає в таких хвилинах, преважна альтернатива. А тут ще і Батько Ректор/вже навіть трохи мені надокучило/ і грим і бам: терціюм нон датур.

Шукав я і пошукував поради в досвідчених і недосвідчених у цьому настирливому питанні. Панни кажуть; Якщо вас отцуню целябсе, тоді я до них: Йду, а знова О.Ректор упевняв мене, що підглянув іскорку покликання в мене в безженному стані/Цікаво лише, коли вона без мого відома і так неосторожно блиснула/, але це і так покищо лише одна іскорка, а де множина множин іскор, і тоді я в критиском: Не йду. І осторожно, мов з огнем, і непевно, мов зазаряджений УПРГП, де децезії, щохвилини одну усуває, анулює і перекидає. Не дістаю несподівано навіть фіб... цей ді-піст, що вичитавши у Зюддойче Цайтунґ про поновлення [illegible] реєстрації вже і пакує консерви на той світ. А останньо насторожив себе таки так осторожно до тієї напаслизої квестії, і навіть не довіряю вже людям, хоч би і доброї волі і щирої поради, бо вони все таки люди з кости і крови діти матері немочі, можуть помилятися.

Але... звертаюсь до Вас. Ваша Високопреосвященіє, порадьте, як добрий батько/моя мама все таки була за тим щоб я женився/, що мене робити, а я вже без вагань послухаю таки Ваших слів життєвих!

О.Візитатор уважно прослухавши так доволі щирої і відважної "літанії будучого свого підданого в незручній канонічній залежности, коротко, а вичерпуючо, почав свої рецептні поради дарувати свому пацієнтові. Раджу Вам бути безженному стані, в Америці і так не зможете стати священиком жонатим, часи важкі, людство потребує тепер уже не передвоєнних парохів і завідателів, а правдивих місіонарів.

"Вже згода.../чомусь заіскрились ясним блеском вдумчиві очі кандидата, якби не мужчина сидів на його місці, можна б було підозрівати, що сріблисті сльози намагались розрішувати цю поважну проблему/...але, що скаже моя панна я вже і [illegible] Хай дам і щось з дар

Фед

Шугай Федеслав заманджав ненарском до професорської їдальні і біля онуфрикової шафи, не причуваючи клопоту, співає тропар:" Ядяй нишком тісточка і піяй вино тишком і не насытишся, бо вже в горлі гірко стало, в язик здоровенько запекло...

/Закінчення/

пакунки /з папіросами включно/, і то добрі, від неї з'їв підчас цих пам'ятних місяців мадярських урядів на Гіршберґу...

НА ПРЕВЕЛИЖИЙ ЖАЛЬ всієї гіршберзької братії несподівано є ревосвятець Фридрик Ткач. Позбувся своєї бороди, хоч бецуґлайн на неї в свій час експресом доїхав до його рук з Пазінґу. По перших кондоленційних телеґрамах одержав також від гіршомазника Павла Чмира-Руща на милий спомин болючої втрати травурну оду "Попереду Еміль ф ректар манджає". Подія ця в семінарійному пожилищі записана у вічній хроніці "Чорна Книга" /перла о. Ректора/ під днем Блудного Сина Шпротка такого змісту: "Нашествіє єгипетської саранчі мух тоді ще не було/, а може і совєтської волні на невинну "дуденьку" отца Смиренного Ткача од гунда фрав Пінґо. "Попереду Еміль"... капеля Турка на всіх рекреаціях співала і своїм пінієм погребну бороду в царство комаря супроводжала.

Коментар для Гіршберґу.

Перший транспорт на "родіну" з гіршберзької й міттенвальдської дієцезій обняв таких "щасливців": 1. радника Ансбахського шефа притулку стариків, які літа своєї молодости складають на вівтарі Мамони-Світа, а старечі жертвують для спасіння душі, хоча б через вступлення до семінарії.
2. Дуктора Юзя /Гошульку/, колективіста /легких панків/ що свої званові /дукторські/ покликання проміняють за лікті, поплатніші титули /директор фарми цибулі в Авґсбурзі, і шефа "заготовввліз".
3. Патріярха Кладеска за зігнорування прав і домагань жінок своєї целібацької незрушної диктатурок.
4. Малого Шпротка /вождя усіх кавалерів-пнаків/ за недіспані місячні вечорі і за втрачені студійні дні.
5. Панну Ірку Коро... за так скорий і несподіваний "ферльобунк".

Навіть апеляція за помилуванням до українського гетьмана товариша Мануїльського і президента товариша Кагановича не помогла.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я.

Дорога капеля ім.Атаназія Турка /не того з Туреччини/ виступить в день окропленія лабатої ґеніхти в канонікм другого року в такому імпозантному складі і з таким добірним репертуаром:

1. Франьо Теодул/сопран/:"Ой,не ходи Грицю".
2. Еміль /баритон/: "Взяв би я бандуру" і "Ой під вишнею,під черешнею".
3. Снисим Корду /альт/:"І шумить і гуде".
4. Микольцьо Фаталіст/бас/:"Ой,що ж то за шум учинився".
5. Приймак Старший /тенор/: "Гуляв чумак по Гіршберґу".
6. Ясон Саверій :"І серце тужно в грудях б'ється"...
7. Директор Турко /бараній бас/:"Замуміла та свічколизна ліщинонька".
8. О.Дек.Галушка Яремій:"Блажен муж".

Фортепіяновий супровід: Т к а ч.

Питомці мали нагоду побачити і почути підчас їхньої "свободи" поза Гіршберґом не одну "промову" про любов і єдність українських партій на ґрунті України.

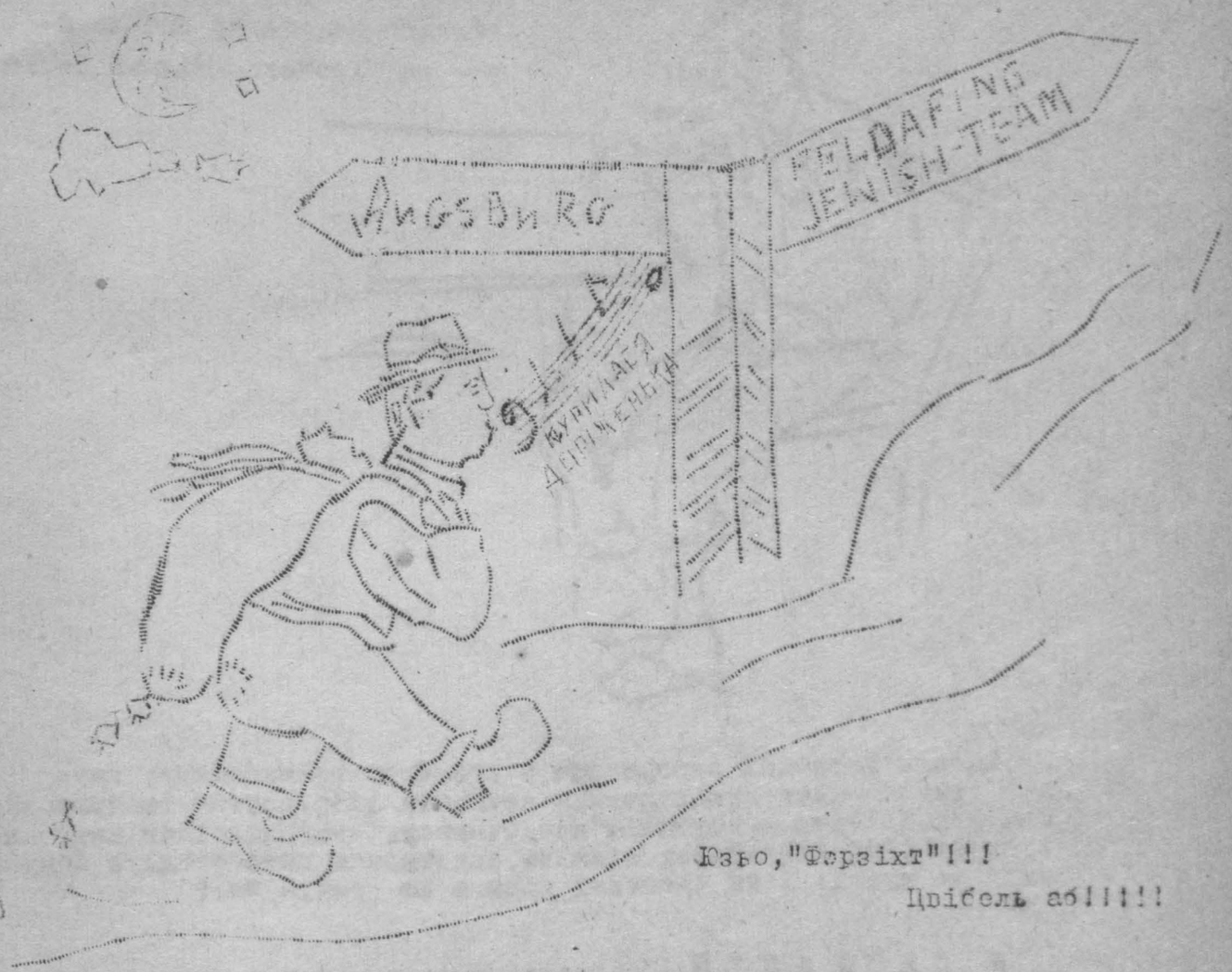

Юзьо,"Форзіхт"!!!

Цвібель аб!!!!!

Генріх,бауер з Марнбаху,вертаючись сухами з весілля,несподівано при дорозі,в рові знайшов велику голову /зразу думав,що скарб/ чоловічої породи з фрезурок Юрчика Кучерявого,а єзуїтським носиком,зі заспаними очима бабці-дрипці,забудькуватими вухами, виглядом уподобала на букву Ю. Чи це не власність протопсальта, бувшого сотрудника в Міттенвальді і будучого діякона Ф. Франця, що часто кудись бродить поза семінарією і зачасто забувається в щоденних заняттях. Хто знає,чи й цим разом не забудеться і чи відбере своєчасно свій інвентар,бо бауер задумує відіслати знайдений скарб на місяць,діти боються заходити до спіжарки,а що найневигідніше: "ем-пі" може загостити.

По реколекціях О.Ректор ствердив факт,що найуспішніше цьогорічні духовні вправи,з усіми вимогами аскези,перевели бамберґівські " науковці ", бо ввесь ціломісячний сухий приділ викінчили за один тиждень і з порожніми "покликаннями" і голодними наплечниками повернули на Фрайлінґ у Бамберґ

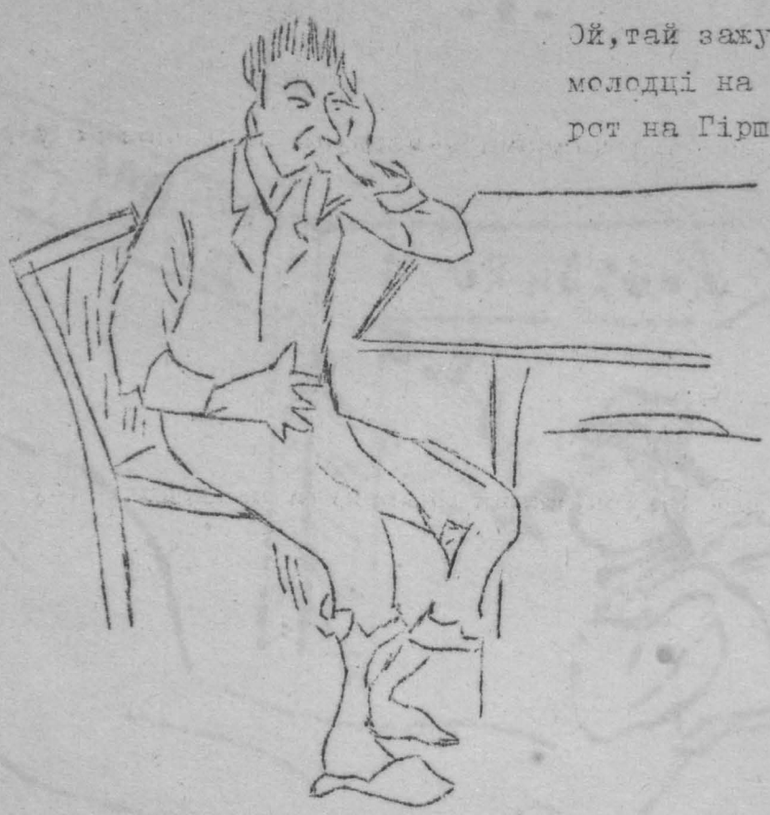

Ой, тай зажурились наші молодці на згадку про поворот на Гіршберґ /бідний Сясьо/.

Дзекан Ґловацкі вислухавши з розвагою реколекційну науку про тонкочревних приклонників земських дібр, вертає розчулений вечером до хати з порожнім наплечником. Синок підбігає йому назустріч і, як звичайно, з цікавим запитанням перегороджує йому вхід до кухні: А що сьогодні нічого не приніс Ясьо?

В А К Т У А Л І Й. Почалась нагінка наших американських гієрархів через Віа-Рим на Пасінґ за непродуктивне продовжування "ідеї" Станиславова серед фершлектів на Гіршберґу...

Я к ц е п о я с н и л и. Свого часу гіршберзьку дієцезію звізитували гості з українського Лондонського Допомогового Комітету. Перед виїздом гостей витворилась в застанові о. канцлера Сома парадоксальна метушня: Чи перевести серед богословського збору негайну збірку, чи ждати на евентуальний розподіл "збірки" привезеної гостями-комітетистами. Але послідувало щось третє: не зібрали і не дали і не розподілили, бо не дістали.

Солідна фірма Ермолая Руда на Гіршберґу пошукує п'ять пачок масла, байдуже з якої молочарні, найрадше марки "Коцурихи" в Міттенвальді.

Покусання на архиплойника чуть-чуть не підмостило до скандалу на теології. Вже навіть задумував неаниму Лідинку в захристії фізично зневажити, щоб цей збдикував зі свого посту.

На нутку "Бо війна війною" на тлі міттенвальдського безжур'я.
/ Уривок /.

Попереду Бейко -вісьта вйо! Гайта вйо!
В театр манджає,
Чи застане місце на переді/2/
З нової Медсестри питає.

А позаду Шпротик в.в.
Іркy підмовляє,-г.в.
Щоб пішла з ним,хоч раз,на виставу/2/
Два "стоячі" має.

"""
"""
"

"По переселенні міттенвальдськім" перші дні на Гірнберґу питомці застали доволі ще холодні так,що архимандрит Пахомій Фільотео догоджуючи своїм старечим костям і змерханій від пензля плоті,залишившись вірним своїй старозавітній аскезі,на нічний спочинок під перину підкрадається/щоб.о.Ректор не бачив/у своїй монашій керей з епітрахілем на плечах і запорошеними сапогами на ногах.Шепоче при тому набожно: "Блюди убо душе моя,сном не отяготися да не смерти предана будеше..."

Микольцьо-фаталіст проголосив на Гірнберґу програму своєї діяльности.

Перша з його тез:
"Негайна реформа теолога"

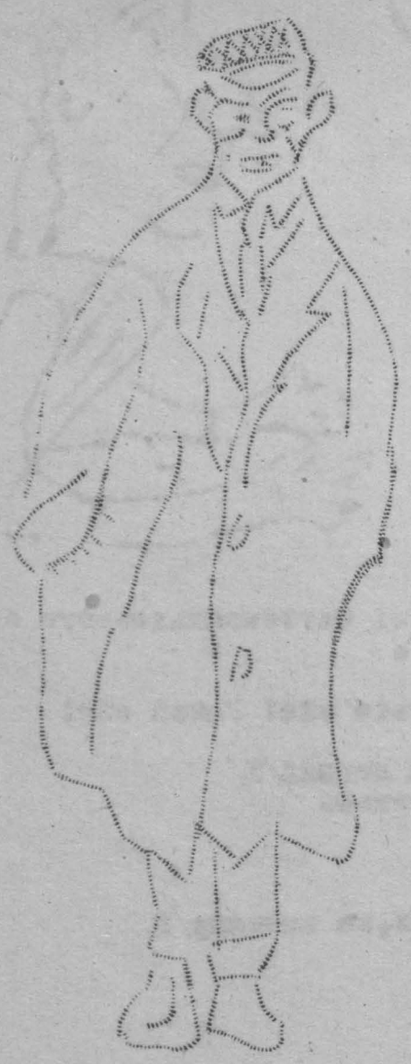

Три особи підчас перебування в Міттенвальді вселились у природі Моран Бен Риженай: особа диригента, пластуна і теолога. Перед виступом кожної особи зуживано по пів години часу і по два дзеркала до помочі.

Підчас збірки дров /по прогнанні мадяронів від семінарійного корита/ гайденавські птахи Мирослава скалічила недобра гиляка, зранила їх на самому коліні. Збулось писаніє пророка Петра Корду: "Є з чим і через що старатись про відпуску в отця Ректора!"

Найгрізніші побоювання не давали спокоя ос.Ректорам у звязку з переїздом гірськерзької царскії до Міттенвальду?

Щоб ал[illegible]ки не подавали "слова" паннам.Лиш дев'ятьох з 5-го бльоку б-ої [illegible],під проводом Вуйка,впали жертвами таких побоювань.

Цікаву розмову довелось почути нашому магістрові Кузьмові/дописувач до "Фарисея"/ на пластунській забаві в Міттенвальді. Один з теологів-педагогів у танечному розгарі запитує свою партнерку: Чи панна не схотіла б зі мною при найближчій нагоді піти до кіна?. Дуже радо- почув заяву - лиш не маю з ким дітей в хаті залишити,бо чоловік іде до праці.

Доктор Валесик уже закінчив /в прискішеному темпі/ викладя першого семестру доволі поважного предмету "Густо-часто" і почав в другому семестрі нову серію викладів - "Часто-густо".

Хто в Міттенвальді підчас побуту теологів найбільше клопотів мав?

1/ - харчова референтка з Головенком

2/ - Суспільна Опіка з "Голим і босим" Шкрабом.

... - А найдовше пам'ятатимуть всі панни-пластунки Ромуза, як погромника їхніх залицянь до теологів,ні,перепрашую,противно: залицянь теологів до паннів.

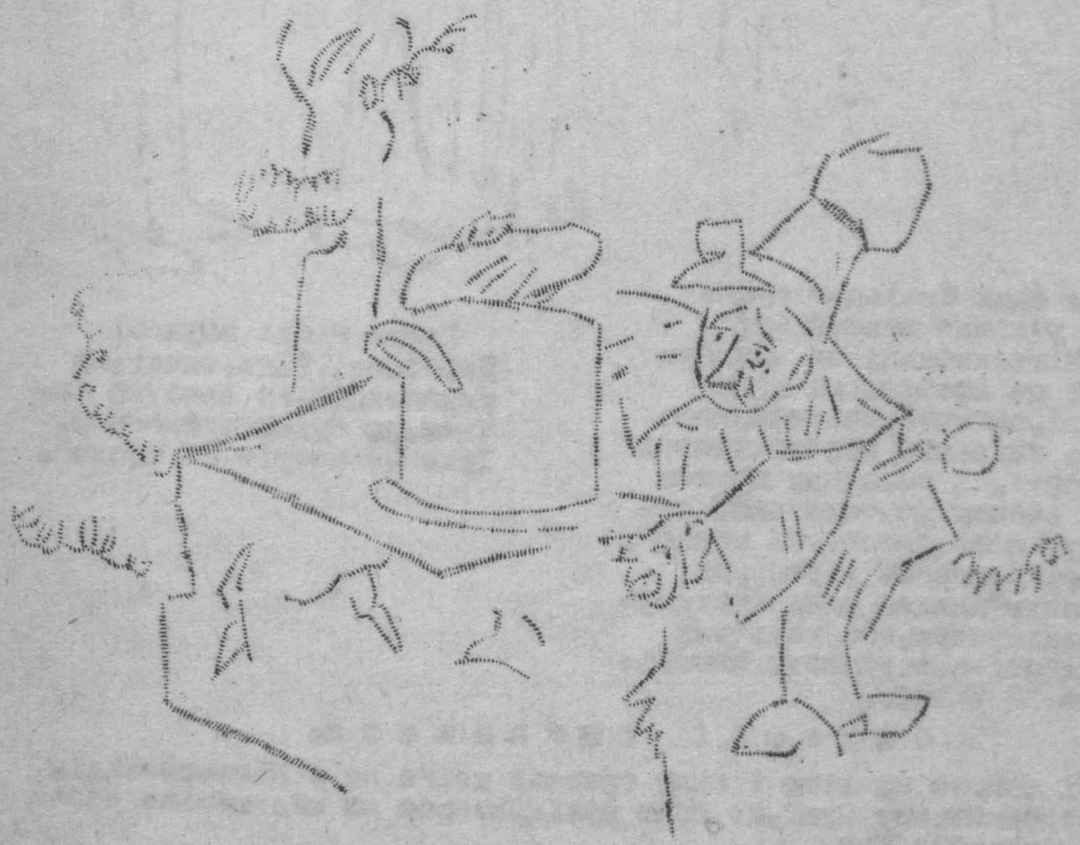

Тоді,коли влада до напіросів була в своїх руках,кухня перепала під заряд"довідченої"дир.Павлюка.

П А Р А З А П А Р О Ю

Тільки один Смельцьо зумів покінчити успішно повний курс танців у Міттенвальді не зважаючи на свої ще молоденькі літа- ків/ні,вибачте,помилка,про- ласкаво справити переставляючи ці дві цифри/, і парадним кроком ступав на забаву учительської семінарії/тут хіба теологові можна/, але до хати довелось у розпуці за"прогуляним"плащем свою партнерку відпроваджувати,без радісних слів і глибоко-зворушливих комплі- ментів на її адресу.

Поука бабці внукові Шпроткові."Їдь,синку,на реколекції,бо якщо не поїдеш,не будеш ґомосцем. Ірця ще матури не здала".

С к р о м н і п о б а ж а н н я.

[illegible]:нові чоботи на літо і одну третину хліба як у Міттенвальді.
[illegible]ско:переказати Пусі,що став архідуктором на абдиковане місце інваліда Юзя.
[illegible]: Чотири фунти чорної вічно-тривалої фарби-борода починає сіріти.
[illegible]но Блаженний: попарадувати в "дні задушні"в рясі,тому потребує три добрі баворські коци,можуть бути ватовані,щоб лише не затонкі.

НАСТОЯЩІ ВЛАСТІ ДАРУВАЛИ КЛЮЧІ МАГАЗИННОГО ЦАРСТВА, НА ЖАЛЬ, ТИМРАЗОМ БЕЗ ПАПІРОСІВ ВІЧНОМУ ДІЯКОНОВІ КОЛАЧЕВІ.

Наші настоящі власті пішли слідом оо.озуїтів і дозволили декільком питомцям спеціялізуватись у певних напрямах. До перших належців у ділянці економії попали ж б ґанберґівських "науковців", під керуководством досвід. цька. Від оогіфи на руки директора [illegible] одні з п'ятьку переслано многострадального листа з побажаннями становчих успіхів і з запропонували у члени гірнберзького сосн. онія.

К А Ж У Т Ь, що Харламній Ганка задумує, а може і комбінує, де й цього року зробити два семестри в Ляндсгуті з індексом з Гірнберґу.

О.проф.Бе намагався впровадити для питомців у Міттенвальді примусове ґетьбання в означеній годині.
Все таки, доб воно вдалось о.проф. Бе перепровадив декілька тренінґових лекцій зі сиком...

Г р и ц ь П р о х найрадше воліє з усіх яблочних сортів молоденькі ивасички, на райські, а чорненькі міттенвальдські.

І каміці погубив і штани не "оперезав", однак припильнував, щоб Ректорат у Великий П'ятік не заспав.

Кладик Лисенький теж хлопець жвавенький, до кумпанії Емілеві пристав, вправде без штанят, однак свій обовязок докторський совісно відкалатав.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Прохаємо на закінчення Шановних Критиків і Симпатиків бути вирозумілими супроти наших немочей різного покрою і виявити мінімум Своєї доброї волі на благо нашого наступного овочу "ФАРИСЕЙ".

Писано й скалічено технічну сторінку в Ді-пі таборі.

РЕДАГУЄ І ВИДАЄ - ГЕРКУЛЕСА.

" ФАРИСЕЙ" виходить на правах рукопису.

тираж 5.000000000000000000 примірників!!!/?/